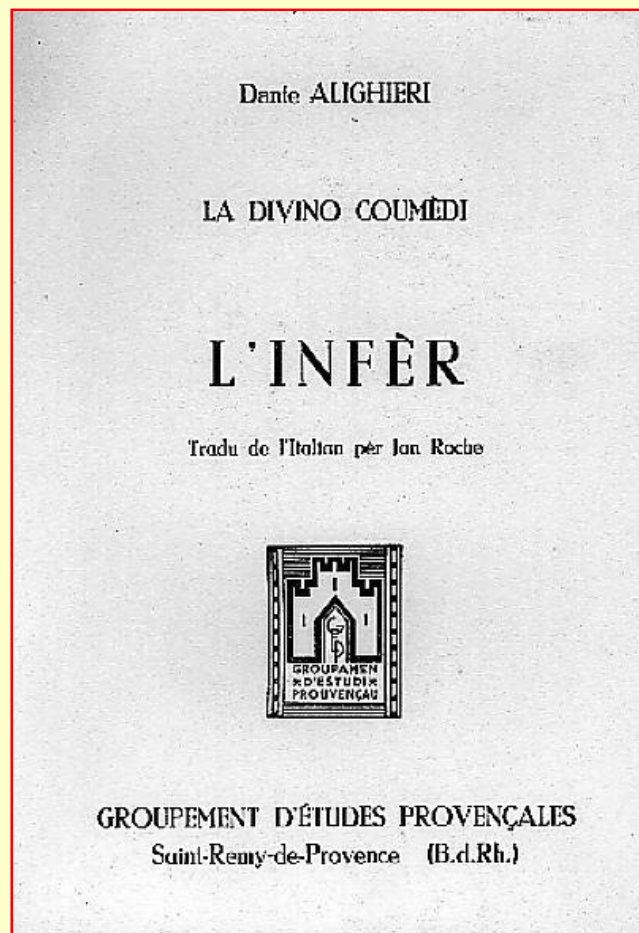

Dante Alighieri

LA DIVINO COUMÈDI

L'Infèr

Tradu de l'Italian pèr Jan Roche

C.I.E.L. d'Oc

Centre International de l'Écrit en Langue d'Oc

3 Place Joffre, 13130 Berre L'Étang

<http://www.lpl.univ-aix.fr/ciel/>

CANT I

Dante vèn de sourti de ta fourèst pèr escala la colo luminoso. Tres bèsti ié copon camin. Vergéli ié vèn en ajudo e i'óufri de lou mena en Infèr e en Purgatòri.

1 Au mitan dou camin de nosto vido (1), aguènt manca la drechiero, me devinère dins uno séuvo escuro. (2)

4 Ah! coume es dur de dire ço qu'èro aquelo séuvo fèro, aspro e reguergo, que soun soulet remèmbe tourna-mai m'espauris.

7 Tant es amaro qu'es tout just se l'es mai qu'elo la mort; mai pèr resouna dóu bèn que i'atroubère, fau que parle dis àutri causo que i'ai vist.

10 Saupriéu pas dire coume i' intrère, talamen ère ablasiga de som (3) au moumen que manquère lou camin de verita.

13 Mai quand fuguère arriba au pèd d'uno colo (4), que clausié la vau abouscassido ounte la pòu m'avié jala lou cor, aussère la visto e n'en veguère li plus aut pendis adeja daura pèr li rai de l'astre que, sus tout camin, mostro au mounde la vò drecho.

19 Alor, s'ameisè un brisoun la pòu que, au plus founs de moun cor amagado, m'avié secuta touto uno niue passado dins lis ànci.

22 E coume aquéu que, desalena, s'estènt tra dis erso de la mar deliéuro e aguènt touca la ribo, se viro vers l'aigo ferouno e l'aluco fisse, ansin moun amo, sènso s'arresta de fugi, se revirè pèr aluca lou pas que ges de vivènt a jamai franqui.

28 Quouro moun cors alassa se fuguè pausa un pau, reprenguère moun camin long dóu pendis souvertous, de modo que lou pèd que me i'arrestave dessus de-longo èro lou mai bas.

31 E vaqui subran, pau après lou coumençamen de la mountado, uno pantèro (5) lóugiero e rapido e dóu péu chimarra; fasié pas mino de se gara; au countràri, tenènt la draio, m'aplantavo tant que, mai d'un cop, regardère à rèire, lèst à revira camin.

37 Èro la primo matinado e lou soulèu escalavo dins lou cèu em' aquélis estello qu'èron em' éu quouro l'amour divin baiè lou proumié vanc à-n-aquéli bèlli causo; ansin, l'ouro matiniero e lou dous Printèms, tout me fasié espera d'escapa à la bèsti de la pèu caieto; acò empachè pas qu'aguèsse pòu en vesènt parèisse un lioun. (6)